

A nydom wotewrischtej so jeho Wuschi, a ton Swjast jeho Jasyka so rošwjasa, a won ryczesche prawje. A won jim sakasa, so bychu to nikomu nevrjili. Szim bole pak won jim sakasa, czim bole woni jo rošnešechu. A dżiwachu so psches Mjeru, a dżachu: Won je schitko derje czinił, Luchich czini won słyschazych, a Njemnych ryczazych.

To dženšnische Szenje je jene loschke Szenje, dokelž naš skrotkim wot teho Dżiwa rošwuczi, kotryž ton Knes tudy na jenym rjemym a luchim Szlowek wopokasak je. Wot teho a wot druhich tajkich Dżiwow słyschi wascha Lubo sz zyle Ejetu wokoto husto, so so Krystus psches tešame wopokasak a šjewit je, so won ton Sboznik je, kotryž nam pschecziwo Szerta Njemu pomhacze. A tak nam to dženšnische Szenje pokaze

Jesusa, jako jeneho Pomoznika a Ejekarja pschecziwo tej Luchoszi a Njemoszi,

I. Pschecziwo tej czjelnej;

II. Pschecziwo tej duchomnej.

I. My dyrbimy so da Bohu sa tajku Dobrotu d'akowacz, so nam tajkeho Muza dal je, kotryž nam sluteje Rady pomhacze ze pschecziwo schitkem, schtož nam Szert naczinicz može.

Pschetož so tonšamy bohi Szlowek tak wobschkodzeny je, so ani Jasyka, ani Wuschow, kajž drusy Ludžo, wuziwacz nemože, to šu lute wot teho Szerta jemu nabite Rany. Psched Šwjetom derje ma wono to Sdaezje, so kojždy mjeni, jako bychu to naturške Brachi byle. Pschetož Šwjet nesna je Szerta, so Ludžom tajku schelaku Schkodu naczini, a jich nemdrych a luyych sczini, tež jim lute Nesbožje pschihotuje, niz jeno na Szjeli, ale tež na Duschi, so Stysknošje a Srudnošje dla wumru, a fžanej Wešetoszi pschindž nemoža. My Kšcheszijenjo pak dyrbimy sa to dżeržecz, so schitke tajke Brachi nicžo druhe nešbu, dżyli lute czertowske Pufki. Ton naczini tajku Zakoš na Semi, a sczini Schkodu, dżezž može.

Tehodla dyrbimy so my naschemu lubemu Knesej a Bohu dżakowacz, so je so po naschej Zakošzi tak horje bral, a šwojeho Šyna, nascheho Knesa Jesom Krysta, pošlak, kiž je temu hubenemu Szlowek pomhal, a naš tež nadnje wobarnowal, so my štajkej Szwilu wot šleho Nepscheczela tež wobschkodzeni neššmy. Pschetož kojždy Szlowek dyrbi sa to mjecz, dżyž czitej Woczi, Wuschy, Kuzy, Rošy a druhe Stawy ma, so nešbu njedže tak wot šebe šame narostke, kajž ton Šwjet sa to dżerži, ale so šu lute Dary Bože. Dokelž pak Šwjet to newjeri, a je sa lute naturške šnadne Wjezy, kotrež so schjednje štanu, dżerži, pschida Boh drudy, so Szert tu jeneho njemeho a lucheho, tam jeneho šlepeho sczini, aby pak zylje mori; so by kojždy wufnył, so je to Boh Szertej wotpuschczil, a so by so czim šwjernišcho Bohu sa to dżakowal, so naš psched tajkim Nesbožom tak nadnje šwarnowal je.

Tak je tež teho Szerta Škuff, so won te Wutrobny šaslepi psches bludnu neprawu Wuczbu, so Prawdu ani newidža ani horje newošmu. Schitke Bože Škuffi pak šu dobre, pschetož won je dobry, a neczini nicžo, dżyli to, schtož dobre je. Ton Szert pak je šy, dżezž jemu tehodla Boh wotpuschczil, tam won nicžo Dobrego nenaczini. Runje kajž Šhtom, kiž ma rjane dobre Jabluka, pschindu pak Hušanzu, aby Szermje do nich, da so škaža. To neje nascheho Knesa a Boha Wina, kiž je ton Šhtom dobry štworit; tež neje ta Wina teho Šhtoma ani tych Plodow, ale tych Szermjow a Hušanzow.

Tak je tež snami. Boh je Boh teho Žiwjenja; tehodla dawa won czily Žiwot a